

врагове-тѣ си прибѣгнѣхъ за помощь на сестранеца си Киръ.

Киръ тосъ часъ стѣпилъ въ походъ (трѣгналъ на сеферъ.) И Войска-та мѣ ако и да е била малочисленна, но състоела се отъ млади мѣжѣ, свѣршено предадени на войводата си; тѣ се възпитавали заедно съ него въ народното училище. Киръ всички-тѣ зналъ даже и именатъ имъ, и се обхождалъ съ тѣхъ, повѣче като другарь и прѣатель, а не като Господарь. Цѣаксаръ срѣшналъ Персидскаго Царя съ неисказанна радостъ, и двама-та положили незабавно да се вдигнатъ противъ Вавилоняны-тѣ, съ които, за своиъ бѣда съединилъ се и Крезъ, по напѣдъ камъ извѣстенъ. — Гордостъ-та накарала Крезъ да се подмѣси въ война-та, която до него нѣколко не докачала; но главна-та причина была тѣсъ, чи той мразѣлъ Персы-тѣ и Мидяны-тѣ, първы-тѣ за простота-та имъ, а послѣдны-тѣ за разглезванье-то имъ.

Недалечъ отъ Сардъ, мѣстото, което са нарича Тимберел, Крезъ събралъ значителны силы. И Киръ, като члъ за тѣй, скоро се вѣсналъ